

Nr 168.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående subventionering av införseln av vissa varor m. m. jämte i ämnet väckta motioner. (2:a avd.)

Kungl. Maj:t har i propositionen nr 172, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över folkhushållningsärenden för den 18 mars 1949, föreslagit riksdagen att för budgetåret 1949/50 under tolfte huvudtiteln anvisa dels till Subventionering av införseln av vissa varor ett reservationsanslag av 20 000 000 kronor, dels ock till Subventionering av hushållens bränslekostnader ett reservationsanslag av 25 000 000 kronor.

I samband härmed har utskottet till behandling förehått

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Bergvall m. fl.* (I: 283) och den andra inom andra kammaren av herr *Wedén m. fl.* (II: 359), i vilka hemställts, att riksdagen måtte med ändring av de i propositionen nr 172 framlagda förslagen besluta avskaffa de i nämnda proposition berörda subventionerna från och med den 1 januari 1950 samt å riksstaten för budgetåret 1949/50 under tolfte huvudtiteln anvisa till Subventionering av införseln av vissa varor ett reservationsanslag av 10 000 000 kronor och till Subventionering av hushållens bränslekostnader ett reservationsanslag av 12 500 000 kronor;

dels ock två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Domö m. fl.* (I: 284) och den andra inom andra kammaren av herr andre vice talmannen *Skoglund m. fl.* (II: 360), i vilka hemställts, att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 172.

I en den 30 april 1949 dagtecknad, inom folkhushållningsdepartementet upprättad promemoria, vilken överlämnats till utskottet, har uttalats, att — såvitt då kunde bedömas — något anslag till subventionering av hushållens bränslekostnader icke behövde uppföras å riksstaten för budgetåret 1949/50. Den i promemorian förebragta motiveringen beröres närmare i det följande.

Reservationsanslag till Subventionering av införseln av vissa varor ha anvisats för budgetåren 1946/47 och 1947/48 med tillhopa 60 000 000 kronor. Subventionskostnaderna utgjorde under första halvåret 1947 omkring 15 700 000 kronor, därav nära 5 000 000 kronor för bomull och något över 10 700 000 kronor för hudar. Då det för budgetåret

Bihang till riksdagens protokoll 1949. 6 saml. Nr 168—169.

1946/47 för ändamålet anvisade reservationsanslaget uppgick till 25 000 000 kronor, kvarstod till budgetåret 1947/48 ett belopp av omkring 9 000 000 kronor. För budgetåret 1947/48 stod sålunda till förfogande ett sammanlagt belopp av (9 000 000 + 35 000 000 =) 44 000 000 kronor. Kostnaderna för de under budgetåret 1947/48 vidtagna subventionsåtgärderna uppgick till omkring 10 650 000 kronor, därav något över 4 750 000 kronor för bomull och nära 5 900 000 kronor för hudar. För budgetåret 1948/49 har sålunda stått till förfogande ett belopp av nära 34 000 000 kronor. För budgetåret 1948/49 ha för subventionering av bomull anvisats 10 700 000 kronor och för subventionering av hudar 12 100 000 kronor eller sammanlagt nära 23 000 000 kronor. Å det av riksdagen till subventionering av införseln av vissa varor anvisade reservationsanslaget kan sålunda vid utgången av innevarande budgetår beräknas kvarstå en reservation av omkring 11 000 000 kronor.

I skrivelse den 18 november 1948 har *priskontrollnämnden* uttalat, att de omständigheter, som enligt proposition nr 284 till 1948 års riksdag låge till grund för subventionering under innevarande budgetår, icke torde komma att i någon avsevärd grad förändras under den närmaste framtiden. Det syntes nämnden vara av särskild betydelse att prisstegringar på här ifrågavarande varuområden undvekes. Ehuru det innebure stora svårigheter att i dåvarande läge bedöma huruvida samma betingelser komme att råda även under nästa budgetår, funne nämnden det dock önskvärt, att anslag för eventuella subventionsbehov funnes tillgängliga även för budgetåret 1949/50. Nämnden hemställde därför, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta därom att — utöver återstående belopp av tidigare anvisade reservationsanslag till importsubventionering — ytterligare subventionsmedel om minst 25 000 000 kronor funnes tillgängliga för budgetåret 1949/50.

Departementschefen har anfört i huvudsak följande.

Vid ett bedömande av frågan huruvida en fortsatt subventionering av införseln av vissa varor bör äga rum under nästa budgetår torde jag först få erinra om att såsom förutsättning för subventioneringens genomförande från början angivits, bland annat, att sannolika skäl talade för antagandet att prisstegringen till mera väsentlig del vore av övergående natur. I proposition nr 284 till 1948 års riksdag uttalade min företrädare i ämbetet, att förväntningarna om en prissänkning utomlands dittills icke hade infriats och att i dåvarande läge knappast några mera bärande skäl kunde anföras för en mera betydande och varaktig nedgång i prisläget inom den närmaste tiden. Trots de sålunda ändrade förutsättningarna medgav riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts hemställan, att anslaget till importsubventionering även fortsättningsvis finge disponeras för därför avsett ändamål. Skälet härtill var, att fortsatta subventioneringsåtgärder ansågos erforderliga för genomförandet av den prisstabilisering, som utgjorde förutsättningen för den uppgörelse som våren 1948 träffades med tjänstemännens huvudorganisationer i fråga om grunderna för höjning av lönerna enligt statens löneplansförordning (prop. nr 276/48).

Något bestämt omdöme beträffande den kommande prisutvecklingen på

de internationella råvarumarknaderna kan i dagens läge icke uttalas. Tecken synas dock tyda på att en viss omsvängning i den internationella pris-situationen på senaste tiden ägt rum. Utsikterna till någon nedgång i priserna synas för närvarande mera sannolika än när frågan om importsubventioneringen behandlades föregående år. Utifrån de betingelser, som från början uppställts för importsubventioneringens genomförande, kunna sålunda skälen för ett fortsättande av subventionsåtgärderna ännu någon tid för närvarande sägas vara starkare än för ett år sedan.

Priserna på de subventionerade råvarorna, bomull och hudar, ligga för närvarande så avsevärt över respektive kalkylpriser, att betydande importprissänkningar skulle erfordras för att importsubventioneringen skulle kunna slopas utan prishöjningar på den svenska marknaden.

Vid bedömandet av det föreliggande spörsmålet anser jag mig böra fästa avgörande vikt vid att den lönestabilisering, som uppnåtts inom landet och som utgör en av hörnstenarna i den förda politiken för ernående av samhällsekonomisk balans, är helt beroende av en motsvarande stabilisering av priserna. Det är därför enligt min mening uteslutet, att man i nuvarande läge skulle kunna acceptera den relativt betydande stegring av levnadskostnaderna, som bleve följden av ett slopande av importsubventionerna. Jag vill i detta sammanhang erinra om de vid årsskiftet 1948/49 med tjänstemännens huvudorganisationer förda förhandlingar, för vilka en redogörelse lämnats i proposition nr 34 till årets riksdag. Dessa överläggningar ha lett till överenskommelse om fortsatt bindning under år 1949 av det rörliga tillägget å lönerna på samma sätt som under det senare halvåret 1948, förutsatt att pristalet ej uppgår till minst 124. De stora samhällsgrupper, för vilka lönerna bestämmas avtalsmässigt, ha vidare, under förutsättning av en i stort sett oförändrad prisnivå, lämnat sin anslutning till en prolongering av de löneavtal, som gällde närmast före innevarande år.

Med hänsyn till vad jag i det föregående anfört förordar jag, att subventioneringen av införseln av bomull och hudar fortsättes under det kommande budgetåret.

Den totala kostnaden för en subventionering av införseln av bomull och hudar under budgetåret 1949/50 synes kunna beräknas till omkring 28 000 000 kronor, fördelade med omkring 15 000 000 kronor för bomull och omkring 13 000 000 kronor för hudar. Vid denna beräkning ha till utgångspunkt tagits de subventionsbelopp, som anvisats för innevarande halvår. Då, såsom tidigare framhållits, vid innevarande budgetårs utgång en reservation av omkring 11 000 000 kronor beräknas kvarstå på anslaget till Subventionering av införseln av vissa varor, skulle således för täckande av kostnaderna för de ifrågasatta subventioneringsåtgärderna erfordras ytterligare omkring 17 000 000 kronor. Med hänsyn till det ovissa prisläget, vilket gör kostnadsberäkningen i viss mån osäker, synes beloppet böra avrundas till 20 000 000 kronor. En begränsning av anslaget till detta belopp förutsätter emellertid, att någon ytterligare nämnvärd stegring av priserna icke kommer att äga rum under nästa budgetår.

Subventioneringen bör, liksom hittills varit fallet, begränsas till att avse sådana importerade råvaror eller intill råvarustadiet stående varor, vilkas importpriser utöva ett avsevärt inflytande på den allmänna prisnivån inom landet, dock med möjlighet för Kungl. Maj:t att i fall, där särskilt starka prispolitiska skäl kunna anföras, förordna om importsubvention även av andra än nu angivna varuslag. Subventioneringsåtgärder böra kunna vidtagas endast efter beslut av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall. Kungl. Maj:t

bör därvid på samma sätt som hittills skett meddela närmare föreskrifter rörande subventioneringens utformning i detalj. En redogörelse för vidtagna subventioneringsåtgärder bör även framläggas för 1950 års riksdag.

Beträffande frågan om fortsatt subventionering av hushållens bränslekostnader har *departementschefen* i propositionen nr 172 anfört följande.

Av samma skäl som jag anfört beträffande frågan om fortsatt importsubventionering under budgetåret 1949/50 anser jag mig böra förorda, att en subventionering av hushållens bränslekostnader genomföres jämväl under nästa budgetår. Då, såsom framhålles i en av bränslekommissionen upprättad promemoria, de för närvarande starkast subventionerade bränsleslagen, såsom antracit m. m., nästan helt komma att bortfalla under nästa bränsleår, kommer den huvudsakligaste delen av bränslesubventioneringen att utgå för koks. En ökad subventionering av koks för att motväga den mindre utgiftsökning, som föranledes av bortfallet av de nu mest subventionerade bränsleslagen, anser jag dock icke böra ifrågakomma. Jag förordar därför, att den nu utgående subventionen på de bränsleslag, som beräknas komma till användning under bränsleåret 1949/50, bibehålles oförändrad. Jag vill emellertid understryka, att för den händelse förutsättningar skulle visa sig föreligga för en avveckling av koksregleringen under nästa budgetår, frågan om bränslesubventioneringen bör upptagas till förnyad prövning. Enligt bränslekommissionens beräkningar skulle för en subvention under budgetåret 1949/50 i nyss angiven omfattning erfordras ett belopp av högst 25 000 000 kronor. Med hänsyn till storleken av den behållning, som kan beräknas föreligga i bränslekommissionens kolclearingkassa vid utgången av innevarande budgetår, är det icke möjligt att, såsom under innevarande budgetår, anlita denna kassa för bränslesubventionering. Ett reservationsanslag av 25 000 000 kronor till Subventionering av hushållens bränslekostnader bör därför uppföras å riksstaten för budgetåret 1949/50. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela närmare bestämmelser om subventioneringens utformning. En redogörelse för utformningen av subventioneringsåtgärderna bör framläggas för 1950 års riksdag.

I förutnämnda *departementspromemoria* har därefter anförts bland annat följande.

Vid den tidpunkt, då den av departementschefen omnämnda promemorian upprättades inom bränslekommissionen, rådde stor osäkerhet beträffande bl. a. det framtida importpriset på fasta bränslen. Kommissionen ansåg det dock försvarligt att då räkna med oförändrade importpriser för bl. a. koks, men anförde, att en utjämning av den då rådande prisdifferensen mellan Ruhrkoks och övrig västeuropeisk koks skulle kunna komma att medföra en ökad totalkostnad för koksimporten.

Resultaten av nu slutförda avtalsförhandlingar beträffande koksimport under kalenderåret 1949 tala emellertid för att totalkostnaden för koksimporten i stället kommer att sjunka så att kokspriset i lagerhandeln torde kunna sänkas väsentligt. Det kan nämnas, att fobpriset på holländska koks sänkts med 17 kronor per ton. Bränslekommissionen har icke ansett sig för närvarande kunna slutgiltigt precisera priset i lagerhandeln. Den aktuella prissituationen synes emellertid kunna bedömas vara sådan att en subventionering av hushållens bränslekostnader efter den 1 juli 1949 icke torde erfordras.

Med hänsyn till den utveckling som sålunda ägt rum sedan den tidpunkt, vid vilken ifrågavarande promemoria upprättades och propositionen avlämnades, synes — såvitt nu kan bedömas — något anslag till subventionering av hushållens bränslekostnader icke behöva uppföras å riksstaten för budgetåret 1949/50. Skulle emellertid prisutvecklingen på koks sedermera under bränsleåret åter bli ogynnsam, har regeringen för avsikt att vidtaga åtgärder för att hushållens bränslekostnader bibehållas oförändrade. Frågan om eventuell subventionering av bränslekostnaderna torde i sådant fall ånyo bli aktuell.

I *motionerna I: 283* och *II: 359*, vari yrkats att nu ifrågavarande subventioner avskaffas från och med den 1 januari 1950, har anförts bland annat följande.

Vi vilja erinra om de principiella vådorna av en subventioneringspolitik, vilka äro alltför väl kända för att här närmare behöva utvecklas och som finnas belysta i reservation nr 1 till statsutskottets utlåtande nr 300 år 1946. Härav följer, att man inte kan, som departementschefen gör, allenast fästa vikt vid det i och för sig önskvärda att hålla priserna inom landet nere.

I dagens läge måste emellertid stor hänsyn tagas till de på olika områden träffade överenskommelserna om prolongering av gällande löneavtal. En stegring av levnadskostnaderna bör under förevarande omständigheter i möjligaste mån undvikas. Under rådande fastlåsta förhållanden är det av stor betydelse, att de här berörda subventionerna utgå intill tidpunkten för löneavtalens utgång, d. v. s. till årsskiftet 1949/50. Från och med denna tidpunkt kunna, därest inga nya omständigheter tillkomma, enligt vår mening subventionerna avskaffas. Under tiden böra i anslutning härtill de tekniska och andra åtgärder, som subventionernas avskaffande förutsätta och medföra, förberedas.

För vår sålunda intagna ståndpunkt tala även de rådande utsikterna till fallande priser på flertalet internationella marknader. En omsvängning synes, såsom departementschefen påpekar, ha ägt rum. Ett avskaffande av subventionerna vid årsskiftet kan därför väntas få betydligt mindre verkan på prisnivån än i dagens läge. Härtill kommer att en minskning av statens utgifter har en tendens att förbättra balansen i samhällsekonomin och sålunda försvaga de inflationsdrivande krafterna.

Om ifrågavarande subventioner endast utgå under halva budgetåret, kunna de av Kungl. Maj:t föreslagna beloppen minskas till hälften.

Till stöd för yrkandet i *motionerna I: 284* och *II: 360* om avslag å propositionen nr 172 har anförts bland annat följande.

Många tecken tyda på att vi nu hålla på att komma in i ett marknads-läge med möjligheter för icke obetydliga justeringar av priserna nedåt. Det är troligt, att man på viktiga varor kan räkna successiv anpassning till den köparnas marknad, som håller på att växa fram. Under sådana förhållanden ter sig allmän subventionering av vissa varor än mer omotiverad. Man subventionerar knappast i ett minst osäkert, möjligen fallande marknads-läge.

De skäl, som tidigare anförts för en på ett godtyckligt område införd subventionering av vissa konsumtionsvaror, framställda av bomull och hudar, ha varit önskemålen att förhindra en — som man antog — tillfällig prisstegring utomlands från att framkalla alltför stora återverkningar på hemmamarknaden. Det är nu snart tre år, som denna form av subventionering

funnits till. Den beräknas alltså fortvara åtminstone ytterligare ett år. Riksdagen har tidigare understrukit angelägenheten av att subventionsmedlen tagas i anspråk så litet som möjligt, men såsom framgår av propositionen har denna subventionering hittills dock kostat statskassan 50 miljoner kronor.

Föregående år tillkom ett nytt område för subventionering, i det att hushållens bränsle subventionerades till en kostnad av 30 miljoner kronor. Utgiften täcktes då med kolclearingkassans medel, men denna gång föreslår departementschefen, att skattemedel anvisas i riksstaten. Bränslekommisionen har för sin del avstyrkt subventionens bibehållande bl. a. med motiveringen, att bränsleregleringens avveckling skulle kunna omöjliggöras därav. Departementschefen förklarar sig också beredd att taga upp frågan om bränslesubventioneringen till förnyad prövning, om förutsättningar skulle visa sig föreligga för en avveckling av regleringen. Enligt motionärernas mening bör dennas slopande vara ett primärt mål. Därför bör ingen åtgärd vidtagas, som kan fördröja eller vara ett hinder i vägen härför. Detta är fallet med subventioneringen, som kan visa sig svår att bli av med, om man inte påpassligt utnyttjar ett naturligt tillfälle som det, att budgetåret går mot sitt slut och att de anvisade medlen förbrukats.

Utskottet. Såsom av den lämnade redogörelsen framgår har departementschefen beträffande frågan om fortsatt subventionering av införseln av bomull och hudar ansett, att utsikterna till någon nedgång i priserna på dessa varor på de internationella råvarumarknaderna för närvarande syntes mera sannolika än när frågan om importsubventioneringen i fjol behandlades och att därför, med hänsyn till de ursprungligen angivna förutsättningarna för subventioneringens genomförande, skälen för ett fortsättande av åtgärderna ännu någon tid kunde anses för närvarande vara starkare än för ett år sedan. Departementschefen har emellertid funnit sig böra fästa avgörande vikt vid att den lönestabilisering, som uppnåtts inom landet tack vare bland annat en överenskommelse med tjänstemännens huvudorganisationer om fortsatt bindning under år 1949 av det rörliga tillägget å lönerna på samma sätt som under senare halvåret 1948, icke möjliggjorde ett borttagande av importsubventionerna.

Kostnaderna för en fortsatt subventionering av införseln av bomull och hudar under budgetåret 1949/50 har departementschefen uppskattat till omkring 28 000 000 kronor; med hänsyn till en beräknad reservation å 11 000 000 kronor kunde emellertid anslagsbehovet begränsas till 17 000 000 kronor. Med hänsyn till det ovissa prisläget har departementschefen emellertid ansett anslaget böra avrundas uppåt till 20 000 000 kronor.

Vad angår subventioneringen av hushållens bränslekostnader har departementschefen i förevarande proposition ansett att jämväl denna subventionering borde för lönestabiliseringens upprätthållande bibehållas under nästa budgetår. För ändamålet har departementschefen beräknat ett anslagsbelopp av 25 000 000 kronor. Sedermera har i den ovan omförmälda, inom folkhushållningsdepartementet upprättade promemorian upplysts, att med

hänsyn till den utveckling på bränsleområdet, som ägt rum sedan Kungl. Maj:ts i propositionen nr 172 framställda förslag avlämnades, en fortsatt subventionering av hushållens bränslekostnader efter den 1 juli 1949 — såvitt nu kunde bedömas — icke vore erforderlig.

Utskottet vill i anslutning till vad riksdagen tidigare i ärendet uttalat framhålla, att utskottet är medvetet om de vådor, som äro förenade med en subventionering av ifrågakarande slag. Utskottet har därför med tillfredsställelse konstaterat, att enligt departementspromemorian någon subventionering av hushållens bränslekostnader icke torde erfordras för nästa budgetår, varför något anslag för ändamålet icke synes böra uppföras på riksdagen för budgetåret 1949/50.

Beträffande den fortsatta subventioneringen av införseln av vissa varor har utskottet med hänsyn till vad departementschefen anfört ansett sig böra tillstyrka, att ett subventionsförfarande i av departementschefen angiven omfattning må komma till stånd under budgetåret 1949/50. Utskottet har likväl icke funnit tillräckliga skäl föreligga för den av departementschefen förordade avrundningen uppåt av anslaget från 17 000 000 kronor till 20 000 000 kronor. Med hänsyn härtill anser utskottet, att anslaget bör uppföras med 17 000 000 kronor. Utskottet förutsätter, att subventioneringen alltjämt tillämpas restriktivt och att alla möjligheter till en avveckling framdeles även av dessa återstående subventionsåtgärder tillvaratas. Såsom departementschefen anfört torde redogörelse böra framläggas för 1950 års riksdag angående vidtagna subventionsåtgärder.

På grund av vad sålunda anförts avstyrker utskottet bifall till motionerna I: 283 och II: 359 samt I: 284 och II: 360, i vad gäller subventioneringen av införseln av vissa varor.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag ävensom motionerna I: 283 och II: 359 samt I: 284 och II: 360, till *Subventionering av införseln av vissa varor* för budgetåret 1949/50 under tolfte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 17 000 000 kronor.

Stockholm den 17 maj 1949.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Johan Bernhard Johansson, Rickard Lindström, Karl Andersson, Ohlon, Gustaf Karlsson, Mannerskantz, Johan Eric Ericson, Rosenberg, Hesselbom, Gustav Emil Andersson, Andrée och Ivar Persson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Ward, Svensson i Grönvik, Boman i Kieryd, Andersson i Malmö, Wallentheim, Lindholm, Bergstrand, Hoppe, Staxäng, Thapper, Onsjö och Widén.

Reservationer:

1) av herrar *Ohlon*, *Boman* i *Kieryd*, *Bergstrand* och *Widén*, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka bibehållande av importsubventionerna övergångsvis under innevarande år och att därför

dels den del av utskottets yttrande på s. 7, som börjar med »Utskottet vill» och slutar med »vissa varor», bort hava följande lydelse:

»Departementschefen har vid bedömandet av här förevarande spörsmål fäst avgörande vikt vid den inverkan subventionerna beräknas hava för upprätthållande av en stabil prisnivå inom landet. Enligt utskottets mening äro emellertid de principiella vådor, som äro förknippade med en subventioneringspolitik av ifrågavarande slag, så betydande, att utskottet anser subventioneringsåtgärderna snarast möjligt böra avvecklas.

Med hänsyn till rådande läge på löneområdet har utskottet likväl icke velat motsätta sig, att för undvikande av en stegring av levnadskostnaderna under nu löpande avtalsperiod importsubventionerna för införseln av vissa varor övergångsvis bibehållas intill tidpunkten för löneavtalens utgång, d. v. s. till årsskiftet 1949/50. Efter denna tidpunkt böra, därest inga oförutsedda omständigheter inträffa, förutsättningar föreligga för ett slopande av ifrågavarande subventioner.

Med hänsyn till den ståndpunkt utskottet sålunda i anslutning till motionerna I: 283 och II: 359 intagit synes medelsbehovet för subventionering av införseln av vissa varor för nästa budgetår bli avsevärt mindre än enligt departementschefens beräkningar. Med utgångspunkt från den beräknade kostnaden för hela budgetåret 1949/50 — 28 000 000 kronor, varav å tiden intill den 1 januari 1950 torde få anses belöpa omkring 14 000 000 kronor — och från den beräknade reservationen å 11 000 000 kronor, kan det erforderliga anslaget beräknas till (14 000 000 — 11 000 000 =) 3 000 000 kronor.

Utskottet har med tillfredsställelse konstaterat, att enligt departementspromemorian någon subventionering av hushållens bränslekostnader icke torde erfordras för nästa budgetår, varför något anslag för ändamålet icke synes böra uppföras på riksstaten för budgetåret 1949/50»;

dels ock utskottets hemställan bort hava följande lydelse:

»att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag ävensom motionerna I: 283 och II: 359 samt I: 284 och II: 360, till *Subventionering av införseln av vissa varor* för budgetåret 1949/50 under tolfte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor»;

2) av herrar *Mannerskantz* och *Staxäng*, vilka ansett, att utskottet bort avstyrka bibehållande av importsubventionerna i vidare mån än befintlig reservation å hittills anvisade medel medger, dock längst till den 1 januari 1950, och att därför

dels den del av utskottets yttrande på s. 7, som börjar med orden »Utskottet vill» och slutar med orden »vissa varor», bort hava följande lydelse:

»Departementschefen har vid bedömandet av här förevarande spörsmål fäst avgörande vikt vid den inverkan subventionerna beräknas hava för upprätthållande av en stabil prisnivå inom landet. Enligt utskottets mening äro emellertid de principiella vådor, som äro förknippade med en subventioneringspolitik av ifrågavarande slag, så betydande, att utskottet anser subventioneringsåtgärderna snarast möjligt böra avvecklas.

Med hänsyn till rådande läge på löneområdet har utskottet likväl icke velat motsätta sig, att för undvikande av en stegring av levnadskostnaderna under nu löpande avtalsperiod importsubventionerna för införseln av vissa varor övergångsvis bibehållas, om så är erforderligt, dock blott i den utsträckning befintlig reservation, beräknad till 11 000 000 kronor, därtill förslår och längst till den 1 januari 1950.

Utskottet har med tillfredsställelse konstaterat, att enligt departementspromemorian någon subventionering av hushållens bränslekostnader icke torde erfordras för nästa budgetår, varför något anslag för ändamålet icke synes böra uppföras på riksdagen för budgetåret 1949/50»;

dels ock utskottets hemställan bort hava följande lydelse:

»att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag ävensom motionerna I: 283 och II: 359 samt I: 284 och II: 360, avslå Kungl. Maj:ts förslag om anslag för budgetåret 1949/50 till subventionering av införseln av vissa varor.»;

3) av herr *Johan Bernhard Johansson*;

4) av herr *Onsjö*.